

MOKYKLOS DABARTIS

„Žvilgtelėkime į save iš šalies“ (Žurnalistinis tyrimas, susijęs su mokyklos jubiliejumi, - mokinių apklausa 8-9 klasėse)

8 ir 9 kl. mokiniai į klausimą „Ar tau kelia pasididžiavimą mokykla dėl to, kad jos pavadinimas bus Šimkaičių Jono Žemaičio pagrindinė mokykla?“ dauguma atsakė teigiamai, neigiamą požiūrį išreiškė vienas respondentas, o 6 mokiniai liko abejingi („Man tas pats“).

Į klausimą „Kaip vertinate mokyklos veiklą?“ atsakė „Labai gerai, gerai, normaliai“ - dauguma; o kad per mažai renginių parašė 3 mokiniai; radome vieno mokinio atsakytą, jog mokyklos veiklą vertina blogai. Mokinių, kurie mano, jog mokykloje galėtų būti daugiau renginių ar mokyklos veikla bloga, laukiame su pasiūlymais, kaip gerinti mokyklos veiklą. O mes savo ruožtu siūlome apsilankyti mokyklos internetėje svetainėje ir artimiausią susipažinti su mokyklos veikla.

Į kitą klausimą „Kaip įpareigoja visus mokyklos mokinius artėjantis mokyklos jubiliejus?“ dauguma mokinių atsakė, kad reikia ruošti šventei ir jiems tai labai rūpi, nors, kaip visada, yra ir abejingų. Malonu, kad daugelis suvokia, jog reikia stengtis būti kultūringiems, drausmingiems, reikia padėti ruošti renginiui. Vieni skundžiasi, kad nežino, kas vyks, ką turės daryti... Kiti džiaugiasi artėjančia švente.

Paskutiniame klausime buvo paprašyta trumpai parašyti, ką kiekvienas žino apie mokyklos istoriją. Čia mus ištiko „tikras šokas“, nes tik dalelė apklaustųjų bandė kažką atsakyti, kad mokykla seniau buvo pradinė, yra buvusi septynmetė, aštuonmetė, po to yra buvę 12 klasių, o dabar tik 10 klasių (ačiū Dievui, kad žinom – red. pastaba), dar kai kas žino, kad pats pirmasis mokyklos pastatas sudegė, po to pastatytas kitas. Visai neblogai, ar ne? Tačiau šis atsakymas sulipdytas iš šešių atsakymų, kuriuose rasta po trupinėlių tiesos. Belieka mūsų mokiniams palinkėti didesnio aktyvumo besidomint mokyklos istorija: skaitykite apie mokyklos istoriją šiame laikraštelyje, internetinėje svetainėje www.simkaičiai.visiems.lt, pasinaudokite mokyklos muziejuje esančia medžiaga, prašykite klasės auklėtojų informacijos klasės valandėlių metu ir t.t. Galimybės yra, linkime domėtis.

*Ir gerai, kad žmogus veržias, eina, svajoja.
Kartais juokias linksmi, kartais rymo tylus.
Ir gerai, kad žmogus širdimi išmatuoja
Savo džiaugsmą ir kančią, ir laimės kėlius.*

(E. Matuzevičius)

Laikraštėje panaudotos nuotraukos iš mokyklos muziejaus fondo ir mokytojų D.A. ir J. Milerių, I. Gudavičienės asmeninių archyvų.

„Plunksnelės“ kalėdiniame (3-iajame numeryje) pasiūlysiame savo skaitytojams šventinės tematikos skaitymus, rašysime apie žiemiskus konkursus, mokyklos pasirengimą didžiajai šventei; bus skirta dėmesio ir mokslo reikalams bei kasdieniškoms dalykams.

„Plunksnelės“ leidėjai: žurnalistų būrelis „Plunksna visiems“

Redakcinė kolegija: Eglė Stėgvilaitė, Mantas Stėgvilas, Evelina Stoškutė, Ernesta Bladaitytė, Liucija Klimaitytė, Silvija Kasputytė, Laiminta Petkūnaitė, Ineta Račaitė, Emilija Zizaitė, Toma Leonavičiūtė.

Mokytoja Nijolė Jurkšaitienė

Maketavo Vaidas Lazdauskas

Šį laikraštuką taip pat galite pamatyti interneto svetainėse <http://plunksna.visiems.lt>,

<http://www.simkaičiai.visiems.lt>

Tel./faksas (8 447) 41 422

Tiražas 200 egz.

ŠIMKAIČIŲ JONO ŽEMAIČIO PAGRINDINĖS MOKYKLOS LAIKRAŠTIS

ŠIMKAIČIŲ MOKYKLAI – 140

*Ar meni, kai mokyklon nedrąsiai
Nešei pirmąją puokštę gėliu, o dabar
Jau į senąją klasę
Nieks Tavęs nepašauks varpeliu...*

Dalelė mokyklos istorijos

Šimkaičių mokykla savo metus skaičiuoja nuo 1867–ųjų metų. Nuo tada ir prasideda mokyklos istorija. Pirmosios mokyklėlės mažutis pastatas sudegė apie 1910 – 1911 m. Yra žinoma iš žmonių pasakojimų, kad tuomet dirbo mokykloje bajorų kilmės mokytojas Konstantinas Prostokišinas. 1912 m. buvo pastatyta toje pačioje vietoje žymiai didesnis mokyklos pastatas, kuris dar išlikęs iki šių dienų. Pradinė mokykla buvo iki 1949 m.

1949-1962 m. mokykla gyvavo kaip septynmetė, o 1962-1986 – aštuonmetė.

1989-2001 metais mokykla gyvavo kaip vidurinė. 1989-aisiais metais buvusios direktorės Jadvygos Stasiūnaitienės rūpesčiu buvo pastatyta nauja mokykla. J. Stasiūnaitienė, ilgiausiai vadovavusi Šimkaičių mokyklai direktorė. Beveik 30 metų mokyklos gyvenimo prabėgo jos akyse. Su didžiausiu džiugesiu buvusi direktorė prisimena 1989 metus, kai artėjo rugsėjo 1-oji, o kartu su ja ir naujo mokyklos pastato atidarymas: „Šimkaičiuose buvo didžiulis sujūdimas, sparčiai vyko baigiamieji statybų darbai... Nuo liepos mėnesio netgi atostogaujantys mokytojai, neskaičiuodami savo laiko, dirbo mokykloje: reikėjo atlikti daugybę vidaus valymo darbų, surinkinėti gautus baldus, pasiūti užuolaidas, papuošti klases ir koridorius gėlėmis... O kur dar mokyklos aplinkos tvarkymas? Naujos mokyklos atidarymas rugsėjo 1-ąją tapo didele švente ne tik mokiniams ir mokytojams, bet ir viso miestelio gyventojams.“

Nuo 2001 m. mokykla, mažėjant mokinių skaičiui, tapo pagrindine.

Pirmaisiais mokyklos vadovais, remiantis mokykloje išlikusia dokumentine medžiaga, o taip pat surinktais senų žmonių prisiminimais, buvo Girėys, Bečelienė. Vokiečių okupacijos metais mokyklai vadovavo Lekutienė.

Nuo 1945 m. iki 1947 m. – Petras Sirtautas.

Nuo 1947 m. iki 1948 m. - Stasys Tautkus.

Nuo 1948 m. iki 1949 m. – Vytautas Munius.

Nuo 1949 m. iki 1951 m. – Petras Sirtautas.

Nuo 1951 m. iki 1953 m. – Algis Kelmickas.

Nuo 1953 m. iki 1961 m. – Antanina Gudžiūnaitė.

Nuo 1961 m. iki 1963 m. – Bronislava Šaukliienė.

Nuo 1963 m. iki 1964 m. – Antanina Gudžiūnaitė.

Nuo 1964 m. iki 1967 m. – Kostas Vitkauskas.

Nuo 1967 m. iki 1970 m. - Petras Sirtautas.

Nuo 1971 m. iki 2000 m. – Jadvyga Stasiūnaitienė.

Nuo 2000 m. iki 2007 m. - Birutė Denigimienė.

Nuo 2007 m. mokyklai vadovauja Leonardas Zaksas.

2002 m. Jurbarko rajono savivaldybės tarybos sprendimu prie Šimkaičių pagrindinės mokyklos prijungtas Šimkaičių vaikų lopšelis – darželis „Saulytė“, 2003 m. prie Šimkaičių pagrindinės mokyklos prijungta Paulių pradinė mokykla, o nuo 2007 m. - Stakių pagrindinė mokykla.

MOKYKLOS ŠVIESUOLIAI – BUVĘ MOKYKLOS MOKYTOJAI

*Sugrįžtam į mokyklą kaip tie paklydę rudeniniai paukščiai...
Bet mes jų nepamiršome dar vaikų išdaigų,
Savo mokytojų ir senų išsilgtų draugų...*

Daug ryškių asmenybių, atidavusių savo geriausius metus Šimkaičių mokyklai. Kiek jų buvo iš viso? Kas suskaičiuos?

Viena iš jų – mokytoja **Eugenija Kaminskienė**. Iš žmonių pasakojimų yra žinoma, kad jos senelis – **Konstantinas Prostokišinas** – taip pat dirbo Šimkaičių mokykloje. Eugenija Šimkaičių mokykloje pradėjo savo pedagoginę veiklą 1953 m.: dėstė rusų, vokiečių k., piešimą, darbų, dirbo auklėtoja mokyklos bendrabutyje. Mokytoja Šimkaičiuose dirbo iki 1959 m. Ji visą gyvenimą išliko labai kūrybinga asmenybė. Savo mintis ji yra išdėsčiusi savo prisiminimuose „Bėkite, mano mintys, gyvenimo keliais“, kuriuose yra ir šis sakiny: „Sunku išmokyti kalbėti, vaikščioti, įsigyti profesiją, bet užvis sunkiausia išmokyti gyventi tarp žmonių“.

Medžiaga parengta naudojantis mokyklos kraštotyros muziejaus fondais.

Kita ryški asmenybė - **Petras Sirtautas**, pedagoginiam darbui atidavęs net 50 savo gyvenimo metų. Šimkaičių mokykloje P. Sirtautas dirbo valsčiaus švietimo vedėju, po to ir direktoriavo, ir dirbo mokytoju – dėstė istoriją. Mokytojas P. Sirtautas buvo labai mėgiamas mokinių, kurie prisimena jį buvusį reiklų sau ir kitiems. Gerai paruošdavo mokinius iš savo dėstomo dalyko. Mokykloje dirba jo dukra Dalia Aurelija Milerienė, žentas Jonas Mileris, anūkas Rytis Mileris, mokosi proanūkiai.

Ženklus pėdsakus mokyklos istorijoje bei mokinių atmintyje paliko mokytojai **Ona ir Vytautas Šulskiai**. Vytautas dirbo lietuvių ir vokiečių k. mokytoju. Buvo aukštos kultūros, santūrus žmogus. Minimas garsiojoje „Studentų“ byloje. Labai mėgo poeziją ir pats rašė eilėraščius. Yra išleidęs poezijos knygėlę. Jis daug dėmesio skyrė mokinių auklėjimui, skatino vaikus kuo daugiau skaityti. Pamokose turėjo savo metodiką, kuri stipriai skyrėsi nuo to meto reikalavimų. O. Šulskienė dėstė lietuvių kalbą. Mokytoja buvo reikli, dažnai rengdavo mokiniams literatūrinės popietės, knygų aptarimus.

Leiskit grįžti

Į savo tėviškę, į mylimą
Pareisiu. Leiskit grįžti.
Aš pamatyti noriu kryžkele
Ir baltas obelis su vyšniom.

Aš pasiilgau kaimo gimtojo,
Saviškių. Leiskit grįžti.
Ten vakarai sužydi gintaru,
Ten auksu rytmečiai pražysta.

Aukštais kalnais, laukais be vieškelių
Pareisiu. Leiskit grįžti.
Sparnus, akis į tolį tiesiame –
Sugrįžti nepaklysiu...

Žinau, kad dienos eina greitai,
Sudiev sakyti mums ateis.
Žinau, kad skirsimės, mergeite,
Kai rengsis plaukioti rugiai.

Praleistos mūsų dienos brangios.
Ilgėsiuos aš, jų lauks jinai.
Rymos žali beržai palangėj,
Svajos melsvų akių linai.

(V. Šulskis)

tęsinys 3 puslapyje

STIPRĖSIOS ŠIANDIENINĖS MOKYKLOS PUSĖS

Kraštotyrinė mokyklos veikla, muziejus

Muziejus įkurtas 1997 m. lapkričio mėn. Atidarytas mokyklos 130-čio jubiliejaus proga mokytojos Eugenijos Klimaitienės iniciatyva. Pavadintas Krašto istorijos muziejumi.

Muziejaus misija ir tikslai:

- 1) kaupti daiktinius ir rašytinius šaltinius, kurie padėtų mokiniams pažinti ir suprasti krašto ir žmogaus praeities, buitines, idėjinių vertybių esmę;
 - 2) tobulinant mokinių kūrybiškumą, gabumus, pažintinius įgūdžius, sudaryti sąlygas šiai veiklai;
 - 3) sudaryti sąlygas ir galimybes visai bendruomenei susipažinti su muziejuje sukaupta medžiaga;
 - 4) skatinti visą bendruomenę kaupti ir domėtis krašto praeitimi.
- Muziejaus vitrinose patalpinti kaimo auksarankio Zenono Valucko keramikos darbai, įvairūs seni spaudos leidiniai, maldaknygės, pinigai, burtų knygos, kalendoriai, vadovėliai, politinių kalinių užrašai, unikalūs radiniai iš generolo J. Žemaičio bunkerio – buteliukai nuo vaistų, kuriais buvo gydomas generolas 1952-53 m. Taip pat muziejuje saugomi visi rašytiniai kraštotyriniai darbai. Išties čia apsilankius, patraukia dėmesį daugybė liaudies buitinių eksponatų; kaupiami įvairūs mokyklos sienlaikraščiai, buvusių mokyklos organizacijų dienoraščiai, albumai. Taip pat labai vertingi eksponatai – dovanos iš „Ričardo Bukausko“ laivo, jūreiviškų mazgų pavyzdžių stendas ir gelbėjimo ratas.

Pagrindiniame fonde yra virš 220 eksponatų, o pagalbiniam – apie 550 eksponatų.

Kraštotyrininkai kasmet surenka ir apipavidalina daug vertingos medžiagos, aktyviai dalyvauja Jurbarko rajono kraštotyrinių darbų parodose ir susilaukia puikių įvertinimų. Vedamos pilietiškumo pamokos ne tik mūsų mokyklos mokiniams prie Generolo J. Žemaičio vadovietės. Vyksta susitikimai su buvusiais tremtiniais, partizanais.

Plačiau apie muziejaus kraštotyrinę veiklą galite paskaityti mokyklos internetinėje svetainėje arba atvykę į patį muziejų.

Ekskursijos mokiniams

Šimkaičių mokykla jau seniai pamėgo įvairias keliones ir išvykas. Jos tapo ugdymo proceso tobulinimo dalimi. Mažiausiai 3 didžiulesi ekskursijos organizuojamos kiekvienais metais. Aplankytos pačios žymiausios, gražiausios Lietuvos vietovės, susipažinta su šalies gamta, architektūros paminklais, aplankyta daug muziejų. Labiausiai įsimintinos ekskursijos mokiniams buvo į Aukštaitijos ir Žemaitijos regioninius parkus, Nemuno Delta, Nidą, Klaipeidą, Vilnių, Trakus, Kernavę, Druskininkus...

Mūsų mokyklos mokiniai pabuvojo Lenkijoje, Latvijoje, Čekijoje ir Slovakijoje.

Dalyvaujantieji ekskursijose parsiveža gražiausius įspūdžius, daugybę nuotraukų, filmuotos medžiagos.

Informaciją pateikė aktyviausia mokyklos ekskursijų organizatorė, mokytoja L. Stasiūnaitė

Internetinės svetainės sukūrimas ir spartus turinimas, dalyvavimas „Tautos svetainė 2007“ rinkimuose yra didžioji šių mokslo metų mokyklos naujiena. Vaidas Lazdauskas, raštinės vedėjas, savo iniciatyva prieš pat rugsėjį ėmėsi kurti mokyklos internetinę svetainę. Kadangi sekėsi visai neblogai, išdrįsime svetainę užregistruoti konkurse „Tautos svetainė 2007“. Tik gaila, kad pakliuvome į grupę, kurioje dauguma yra didžiųjų Lietuvos miestų mokyklos ir gimnazijos. Savo grupėje iš 30-ties likome 8-oje vietoje. Mokyklos internetinėje svetainėje www.simkaičiai.visiems.lt kiekvienas lankytojas gali rasti labai daug informacijos apie mūsų mokyklos veiklą.

Mokinių savivalda

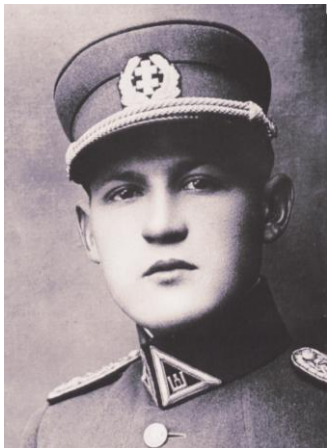
Labai gražaus visų klasių pritarimo ir darnaus dalyvavimo susilaukė mokinių tarybos inicijuota akcija „Tvarkome kapinių aplinką“, buvo tvarkomi apleisti kapai, grėbiami nukritę rudeniniai lapai, surinktos šiukšlės, ant nelankomų kapų uždegtos žvakelės.

Mokinių taryba suburia pačius aktyviausius, labiausiai besirūpinančius mokyklos veikla mokinius. Šie mokiniai organizuoja įvairias akcijas, skatina mokyklos veiklos tobulinimą.

JONAS ŽEMAITIS

Garbingo mokyklos 140-ties metų jubilėjaus proga pasistengta, kad mokyklai būtų suteiktas generolo Jono Žemaičio vardas.

Jonas Žemaitis – viena iškiliausių mūsų tautos asmenybių, talentingas karys ir įžvalgus valstybininkas, žymus partizanų ginkluotųjų pajėgų organizatorius ir visos tautos pasipriešinimo vadas. Toks jis ir išliko Lietuvos valstybės ir Lietuvos kariuomenės istorijoje. Lietuvos laisvės kovos sąjūdžio devizas – „Atiduok Tėvynei, ką privalai“. Vyriausiasis partizanų ginkluotųjų pajėgų vadas, kovojančios Lietuvos pagrindžio Prezidentas generolas Jonas Žemaitis, kovoje nenugalėtas ir kalėjimų nepalaužtas, iki paskutinio savo atodūsiu ištikimai ir pasiukojančiai vadovavosi šiuo devizu, kol priešą kulka nenutraukė jo gyvybės gijos. (Iš Krašto apsaugos ministro Česlovo Stankevičiaus kalbos, pasakytos 1999 0216 prie Krašto apsaugos ministerijos rūmų atidengiant paminklą Jonui Žemaičiui).

Jau vokiečių okupacijos metais J. Žemaitis įsijungė į rezistencinę veiklą. Prasidėjus antrajai sovietinei okupacijai, Jonas Žemaitis kurį laiką slapstėsi. 1945 m. kovo mėn. jis susisiekė su Lietuvos Laisvės Armijos atstovais ir įsijungė į Juozo Čeponio vadovaujamą partizanų Žebenkštis rinktinę Raseinių rajone. J. Žemaitis tapo šios rinktinės štabo viršininku. Prasidėjo aktyvi Jono Žemaičio rezistencinė veikla.

1947 m. gegužės mėn. jis buvo išrinktas Kęstučio apygardos vadu. Jonas Žemaitis reformavo apygardą, paskyrė naują štabo vadovybę, rūpinosi spauda, 1948 m. ikūrė Jūros (Vakarų Lietuvos) sritį ir tapo pirmuoju jos vadu. 1949 m. įvykusio partizanų vadų suvažiavimo metu buvo įkurtas Lietuvos laisvės kovos sąjūdis (LLKS). Jonas Žemaitis-Vytautas vienbalsiai buvo išrinktas LLKS Tarybos prezidiumo pirmininku. 1949 m. vasario 16 d. jam buvo suteiktas partizanų generolo laipsnis. LLKS Tarybos deklaracijos 8-asis punktą numatė, kad „atstačius Lietuvos Nepriklausomybę ligi susirenkant Seimui Lietuvos Respublikos Prezidento pareigas eina LLKS Tarybos prezidiumo pirmininkas“.

LLKS Tarybos prezidiumo pirmininko pareigas Jonas Žemaitis sėkmingai vykdė beveik trejus metus, kol 1951 m. gruodžio 2 d. po jį ištikusio insulto buvo paralyžuotas. Dėl ligos jis buvo priverstas atsakyti pareigų ir pusantrų metų išgulėjo drėgname bunkeryje Jurbarko rajono Šimkaičių miške, netoli Pavidaujo kaimo. 1953 m., šiek tiek pagerėjus sveikatai, J. Žemaitis vėl ėmėsi pirmininko pareigų, stengėsi atstatyti nutrukusius ryšius. Deja, 1953 m. gegužės 30 d. J. Žemaičio bunkeris buvo išduotas. Įmetę granatą su nervus paralyžiuojančiomis dujomis, čekistai jį suėmė gyvą.

Pusantrų metų J. Žemaitis buvo laikomas Vilniaus KGB kalėjimo rūsiuose, tardymui buvo nuvežtas net į Maskvą. Tačiau jis kategoriškai atsisakė dirbti okupantams, liko ištikimas karininko ir partizanų vado priesaikai. 1954 m. lapkričio 26 d. Jonas Žemaitis buvo sušaudytas Maskvos Butyrkų kalėjime.

Lietuvos Respublikos Prezidento dekretu 1997 m. vasario 14 d. Jonas Žemaitis (po mirties) buvo apdovanotas Vyčio Kryžiaus I-ojo laipsnio ordinu, o 1998 m. sausio 26 d. jam buvo suteiktas dimisijos brigados generolo laipsnis.

Mokyklos kraštyrininkai, vadovaujami Eugenijos Klimaitienės, yra surinkę daug vertingos medžiagos apie Jono Žemaičio asmenybę ir veiklą: „Ką ošia Šimkaičių giria“, „Generolas Jonas Žemaitis – Kęstučio apygardos Partizanų vadas“.

Mokytojų Dalios ir Jono Milerių parengta fotoekspozicija „Šimkaičių miestelis pokario laikotarpiu“.

Parašyti projektai: Žuvusiems partizanams Pleteriškių kaime atminti (2007 m.), „Generolo Jono Žemaičio kovos takais“ (2007 m.).

*Žalia gamta pravirko –
Rūduo čionai atkūdo...
Lankyt, broliai, kapa
Ir ginkyt laisvę didžią.
(Iš Vakarų Lietuvos partizanų
kūrybos)*

Jaunieji mokyklos kraštyrininkai prie paminklo

pradžią 2 puslapyje

Mokyklos veikla pagyvėjo dirbant mokytojai **Valerijai Piliponienei**. Mokytoja dėstė muzikos ir kūno kultūros pamokas. Daug dirbdavo po pamokų, rengdavo spektaklius. Jos paruošti choristai ir šokėjai ne kartą užimdavo prizines vietas rajone, dalyvaudavo respublikinėse moksleivių dainų šventėse. Mokytojos parengti sportininkai garsino mokyklą puikiais rezultatais. V. Piliponienė buvo mylima ir gerbiama mokinių ir kolegų.

V. Piliponienės artistai (1957 m.)

Jaunosios mokyklos laikraštuko žurnalistės aplankė buvusią ilgametę mokyklos direktorę **Jadvygą Stasiūnaitienę**. Štai ką atsakė į pateiktus klausimus buvusi direktorė:

- *Ar dažnai tenka susitikti Šimkaičių mokyklos buvusius mokinius?*
- Aišku, dažnai! Visada matau, o kitų net neatpažįstu, nes labai pasikeitė.
- *Kokie dalykai Jums buvo svarbiausi, kai dar dirbote mokyklos direktore?*
- Labai sunku pasakyti(*susijuokė direktorė*). Man atrodo, kad buvo svarbiausia, jog mokykla nebūtų kritikuojama, kad viskas vyktų pagal „švietimo“ nurodymus. Kad būtų geri vaikai, nuostabus kolektyvas...
- *Ko palinkėtumėte dabartinei mokyklai?*
- Gerų ugdymo(si) rezultatų, kad mokykla gražėtų, kad mokyklos vardas būtų ilgai minimas rajone ir prisimenamas mokinių. Ir kad mokyklos kolektyvas būtų

nuostabus....

Dėkojame buvusiai direktorei už šiltą priėmimą ir nuoširdžius atsakymus.

Mokyklos laikraščio žurnalistės aplankė ir buvusius Šimkaičių mokytojus **Ivaldą** ir **Albiną Gudavičius**. Iš buvusio muzikos mokytojo A.Gudavičiaus sužinojome, kad jam mokykloje per 35 metus yra tekę mokytojauti pradinėse klasėse, yra dėstęs vyresniems mokiniams ne tik muziką, bet ir fiziką, lietuvių k., tikybą; kaip auklėtojas į gyvenimą išleido 5 laidas.

Mokytoja I. Gudavičienė Šimkaičių mokykloje yra turėjusi daug gerų ir nuoširdžių mokinių. Mokytoja, paklausta, ką šviesaus, gero prisimena iš savo darbo metų Šimkaičių mokykloje, atsakė: „Didžiausia Šimkaičių mokyklos vertybė – jos mokiniai. Labai gailiuosi, kad nėra šiuo dienoraščio ir neturiu sąrašo žmonių, kuriuos teko mokyti. Smagiausias prisiminimas – šviesios mergaičių ir berniukų akys, laukiančios, ką įdomaus papasakos mokytoja. Labiausiai džiugino įdomūs, atviri, vaizdingi rašiniai, kuriuos taisant neįjauki būdavo braukti klaidas raudonu rašalu... Nieko nenoriu vardinti – visi buvę mokiniai širdyje paliko malonius prisiminimus. Net ir išdykėliai... Mūsų laikais, lyginant su dabartiniais, tos jų išdaigėlės buvo tokios nedidelės....“

Ne tik Šimkaičių bendruomenė pažįsta buvusią lietuvių k. mokytoją Ivaldą Gudavičių, kuri šiai mokyklai atidavė 37 metus. Buvusieji mokiniai prisimena ją kaip labai nuoširdžią gimtosios kalbos mokytoją.

Daugelis buvusiu Šimkaičių mokyklos mokinių puikiai prisimena mokytojų šeimą: **Bronslavą** ir **Vitalį Šauklius**. B. Šaukliene buvo labai kūrybinga geografijos ir biologijos mokytoja. Kartu su mokiniais yra parengusi nemažai gyvūnų iškamšų, mokiniai labai gerai įsisavindavo jos perteiktas dalykines žinias. V. Šauklis dėstė darbus, fiziką, chemiją. Buvo be galo taktiškas, ramus žmogus, todėl šį mokytoją mokiniai labai mylėjo. Ypač vaikai mėgo jo vadovaujamą „Jaunųjų meistrų“ būrelį. Jis su savo mokiniais gamindavo darbelius, kurie puošdavo mokyklos aplinką.

NĖPAMIRŠTAMI MOKYKLOS MOKINIAI

*Prirašėm sąsiuvinius ir perskaitėm knygas.
Išėdami iš klasės žvelgėm viens į kitą...*

*Suvirpa balsas nejučia, kai sveikindami draugą,
Šiandien stipriai paspaudžiam ranką:
- Ar dar gyvi draugai? O ar visi atvyko?..*

*Vėl susitinkam! Po tiek metų!..
Pamąstykim tyliai žiūrėdami į suolą,
Kuriamė taip, rodos, neseniai vaikystę piešėm..*

Niekas nesuskaičiuos, kiek puikių, Lietuvoje ir užsieniuose žinomų asmenybių išugdė ir išleido į gyvenimą mokykla...

Štai dar sovietmečio laikraščio iškarpoje radome tokius atsiliepimus apie buvusį mokyklos mokinį, tapusį tolimojo plaukiojimo kapitonu, dažnai mokykloje besisvečiuodavusį – **Edmundą Mocky**: „...kapitono kajutėje mažame kalendoriujė – lentelėje žaliu pieštuku rūpestingai užbraukti 122 kvadratai. Tiek dienų laivas išbuvo jūroje. Žvejybinio laivo kapitoni tenka didelė ir rimta atsakomybė.“

Kada tik kapitonas grįždavo iš tolimųjų plaukiojimų aplankyti artimųjų, visuomet užsukdavo į mokyklą pasidalinti savo įspūdžiais su mokiniais, padovanodavo įvairių jūrinių suvenyrų, papasakodavo apie didžiulę atsakomybę ir nelengvą darbą jūroje. Visada primindavo mokiniais, kad jei nori ko nors pasiekti ateityje, reikia daug ir kantriai mokytis. Deja, kapitono jau nebėra gyvųjų tarpe. *O už prisiminimus apie jį dėkojame mokytojui J. Milerii.*

Didelių mokslo aukštumų buvo pasiekęs **Alfредas Tytmonas**, gimęs Šimkaičių miestelyje. Čia jam besimokant, mokykla iš pradinės tapo septynmete. Baigęs Vadžgirio vidurinę mokyklą, įstojo ir sėkmingai baigė Vilniaus universitete istorijos studijas; nuo 1964 m. dirbo Kauno medicinos instituto Filosofijos katedroje. Tuo pačiu metu vienerius metus dirbo ir Šimkaičių aštuonmetėje mokykloje – mokė vaikus vokiečių kalbos. Vėliau A. Tytmonas baigė aspirantūros studijas prie Maskvos Mokslų akademijos, apgynė disertacinį darbą ir tapo docentu (dabartinis mokslų daktaro laipsnis); dirbo Kauno politechnikos instituto Klaipėdos fakultete, Šiaulių pedagoginio instituto Klaipėdos fakultete, Klaipėdos universitete. *Medžiagą parengė L. Klimaitytė (6kl.) pasinaudodama mokyklos kraštotyros muziejaus fondų medžiaga.*

Benas Fanšteinas, gimęs ir mokėsis Šimkaičiuose, vėliau studijavo meno istoriją, tapybos techniką. Tai žinoma asmenybė ne tik Lietuvoje, bet ir užsienyje. B. Fanšteinas unikalaus talento menininkas, surengęs daugybę savo darbų parodų Lietuvoje bei užsienyje, domisi poezija, senovinėmis kultūromis bei civilizacijomis... Su jo darbais galima susipažinti internete: www.pilkagallery.com.

Keletas Beno Fanšteino tapybos darbų

tęsinys 5 puslapyje

pradžią 4 puslapyje

Savo išskirtiniais matematiniais gabumais pasižymėjo Bronė Mazurkaitė, kuri mokyklą baigė 1975 metais. Jau seniai ši buvusi Šimkaičių mokyklos mokinė (dabartinė pavardė **B. Narkevičienė**) – žinomas žmogus respublikoje. Ji dirba Kauno technologijos universitete docente, yra Nacionalinės moksleivių akademijos vadovė, edukologijos mokslų daktarė, keturiasdešimt septynių mokslinių publikacijų autorė. Šiais metais L. Donskio Lietuvos televizijos laida „Be pykčio“ skelbia nominaciją „Už akademinę šviesą ir moralinę laikyseną“. Šiai nominacijai pristatyti 3 nusipelnę Lietuvai žmonės, o viena iš jų - Bronė Narkevičienė - už įgyvendintą idėją ir suklestėjusią Nacionalinę moksleivių akademiją. Už tai, kad mūsų gabieji vaikai turi kur lavintis. Už rūpestį mokytojų profesiniu ugdymu. Už reiklumą sau ir kitiems. Platesnę informaciją apie tai galima rasti internete (adresas: <http://www.lrt.lt/sites/news.php?strid=209072&>) Be abejo, daugelis balsuosime vedami pačių patriotiškiausių jausmų. Nelikime abejingi žmonėms, kurie neša Lietuvai, savo tėviškei gerį ir mokslo šviesą.

Negalima nepaminti ir B. Narkevičienės sesers Janinos Gudavičiūtės (**Stankevičienės**), kuri neeilinius gabumus muzikai tikriausiai paveldėjo iš savo tėvelio. Ji Šimkaičių mokyklą baigė 1982 metais.

J. Gudavičiūtė tapo muzikologe, dirba Vilniaus teatro, muzikos ir kino muziejuje direktorės pavaduotoja mokslui, yra žurnalo „Lietuvos scena“ redakcinės kolegijos narė, 2006 metais išleido knygą „Julius Sinius. Vilniaus krašto muzikai“, parašė daugybę straipsnių periodiniuose leidiniuose, „Muzikos enciklopedijoje“.

*O klasėje atrodys taip, kaip būvę
Senų suolų eilė, juoda lenta.
Ir sakinyš lyg užrašytas vakar
Su ta pačia gramatine khlaida.*

Nuotraukoje iš praeities: 1971 m. Šimkaičių mokytojai ir mokiniai